

Богъ за да развали гордость-тъ и тщеславие-то на Израиляне-тъ намѣрилъ за нужно проводи имъ заслуженно-то отъ тѣхъ наказаніе. Той трѣбваше да имъ проводи едно наказаніе доволно ужасно за да произведе впечатление въ окаменѣлы-тъ имъ сърдца. Богъ прѣдложи на Давида да избере или седмь години гладъ, или три мѣсяцы да ся гони отъ неприятели-тъ си, или три дни моръ. Сега да ли е по голѣмо обвиненіе на Божіе-то правосудіе когато проважда ужасы-тъ на битвѣ-тъ отъ колкото когато проважда гладъ-тъ или моръ-тъ? Безвѣрникъ-тъ казва: Быва за Бога да проводи гладъ-тъ — быва за него да проводи моръ-тъ, нъ не быва да проводи мечъ-тъ. Какво дѣтинско различіе! И каква високомѣрна смѣлость, за единъ *человѣкъ*, да мысли че той може да рѣшава кои орѣдія бива да употрѣблява Богъ за да свърши своѣ-тъ волиѣ!

3. Пыта ли ся защо искаше Богъ истрѣбленіе то на Хананеяны-тъ? Ные отговарямы: Защо искаше той погубленіе то на Херкуланъ и Помпея? Защо често праща той чюма вързъ Барбарійскы-тъ народы и вързъ Турціѣ? Защо оставя той единъ третинѣ отъ чловѣческый родъ да умира въ дѣтинство? Да задавамы въпросы е лесна работа, нъ когато единобожникъ-тъ е отговорилъ на половинѣ-тъ отъ оныя питанія които постоянно дохождатъ прѣдъ мыслящый тѣ умъ, той може да начне да мысли че чловѣческый умъ може бы най послѣ ще да стане способенъ да отговори га всички-тъ. И ако да не